

Šola se začne, z njo pa tudi skrbi, kako bo z našimi nadobudneži: se bodo znašli v razredu, bodo z veseljem sledili pouku, se bodo učili brez nenehnega nadzora in sitnarjenja staršev, bodo zbrali dovolj točk na različnih testih, nas bo strah hoditi na govorilne ure, kjer bomo poslušali o nečednostih svojih otrok in požirali slabe ocene? In se nenehno spraševali, ali naši otroci sploh kaj mislijo?! Zadnja leta se veliko sliši o Edwardu de Bonu, zdravniku in psihologu, ki ga najemajo vlade, korporacije, šole in še marsikatero druge ustanove, da bi naučil ljudi kreativnega mišljenja.

Mar to pomeni, da ustvarjalnost ni le privilegij inteligentnih in visoko izobraženih, ampak se je lahko nauči prav vsak? Odgovor je – da, metoda pa je skrita v šestih raznobarnih klobukih in je na videz nadvse otročja. Kar lahko pomeni tudi to, da je preprosta.

Tekst: SONJA GRIZILA

Kakšnih 500 Slovencev, ki so se že udeležili treningov mag. Nastje Mulej, in seveda bralci de Bonovih knjig, nekaj prevedenih v slovenščino, že ve, kako priti po najkrajši poti do pametnih, sprejemljivih in zanimivih odločitev, pa naj gre za posameznika ali skupino. Ko nekoliko razmisliš, je jasno, da si barvaste klobuke (ali vsaj nekatere od njih) nevede natikamo vsak dan, kadar moramo sprejemati bolj ali manj pomembne odločit-

Edward de Bono, zdravnik in psiholog, je dobesedno državljan sveta, saj je mnoge – bogate in revne, izobražene in neuke – naučil, kako v najkrajšem času presoditi stanje in se dokopati do svežih zamisli. Tudi v Sloveniji je že bil (posnetek je z ljubljanske ekonomske fakultete) in bo jeseni znova. Takrat nas bo naučil, kako spraviti več razmišljanja v šole.

Sveže zamisli pod pisanimi klobuki

ve. Osupljivo pa je, da bi se lahko tako zelo stremili, da bi naše misli precej hitro skakale od klobuka do klobuka in v najkrajšem času sprejela najboljšo odločitev ali usmeritev, ki bi nam prinesla olajšanje v veri, da ravnamo prav, pa čeprav je zamisel videti vsaj nenavadna, če že ne privlačna za rep. Pa začnimo od začetka.

Proč z zmedo. Številni pogovori, sestanki ali samoizpraševanja ne pripeljejo nikamor, ker se hkrati ukvarjamo s podatki, z govoricami, s svojimi in tujimi čustvi, strahom, pretiranim optimizmom, pravili, ki nas omejujejo, in z možnostmi, ki ponujajo neskončno svobodo odločitev, seveda pa za seboj potegnejo tudi odgovornost in tveganje. De Bonova metoda šestih klobukov preprečuje prav to – zmedo, ki je največja ovira kreativnega mišljenja. Namesto klobukov bi lahko uporabil tudi strokovno poimenovanje (po možnosti v latinščini), a je fraza »put your thinking hat on« ali nadeni si svoj klobok razmišljanja (pri nas bi rekli vklopi možgane) vsekakor bolj pri roki. Različna barva klobukov pomeni le to, da razmišljamo sistematično le o enem vidiku zadeve hkrati.

De Bonova metoda ni uporabna samo v večjih in manjših skupinah, kjer morajo nenehno sprejemati

Dve zgodbi

Prvo je doživela kar Nastja Mulej sama, ko se je navdušila nad življenjem v Dubaju: kjer je bilo že skoraj vse urejeno, a je pred odhodom (sredi nosečnosti) z možem še enkrat preigrala misli in dejstva iz vseh šestih klobukov. Pri rdečem, čustvenem klobuku, se je pokazalo, da je moža sicer prevzelo njeno navdušenje, da pa v resnici noče tja. »Če nisi s srcem zraven, zadeva ne uspe,« pravi Nastja. Družina se ni preselila v Dubaj. Druga pripoved je zgodba o usopu.

Nastjina prijateljica jo na začetku lanskega leta dobila nepremičninsko licenco, ko je bil čas za takšne posle najslabši. Preigrali sta vseh šest klobukov in v zelenem, ki je poln navdušujočih pa tudi nekonvencionalnih zamisli, našli uredjanje in organizacijo študentskih sob, ki jih zasebni lastniki razigrani mladini zelo neradi oddajajo. Zamisel se je zelo zelo obnesla, posel cveto, saj so zadovoljni oboji, študentje in najemodajalci.

Mag. Nastja Mulej, edina trenerka kreativnega mišljenja po de Bonovi metodi. Šest klobukov razmišljanja in lateralno razmišljanje ter predavalka njegovih knjig.

